BERBERINSKINKKI

Novoeumeces scneideri
(Engl. Schneider`s Skink)

Skinkkejä on yli 1 200 lajia ja niitä tavataan lähes joka puolelta maapalloa. Skinkkien laajasta valikoimasta huolimatta vain muutama laji on vakiinnuttanut paikkansa terraarioharrastajien kestosuosikkeina. Yksi näistä on suosikeista berberinskinkki.

Berberinskinkkejä tapaa luonnossa Egyptissä ja Lähi-Idässä. Berberinskinkki on skinkeistä terraarioeläimenä Suomessa se yleisin ja suosituin, eikä syyttä. Berberinskinkin väritys on hillitty, mutta kaunis: rusehtavan harmaassa selässä on keltaisia ja oransseja raitoja ja täpliä, vatsa on vaalea. Vatsan ja selkävärin yhtymäkohdassa kulkee kellertävä nauha. Skinkin olemus on jämäkkä: ruumis on sylinterimäinen, kaula paksu, jalat tanakat ja hyvin kehittyneet. Pituutta skinkille voi kertyä jopa 40-44 cm ja hyvällä hoidolla se saattaa elää 20-vuotiaaksi.

Berberinskinkin luonne on sopeutuvainen ja se on yleensä sangen kiitollinen terraariohoidokki, mutta tästäkään huolimatta lajin kasvatus ei ole päässyt vielä täyteen käyntiinsä. Laji on Suomessakin lisääntynyt joitakin kertoja, mutta ainakin toistaiseksi monet berberinskinkit tuodaan ulkomailta.

TERRAARION VALINTA

Berberinskinkkien terraariossa pohjapinta-ala on korkeutta merkityksellisempi, mutta terraariossa tulee olla korkeutta sen verran, että sinne saa riittävästi pohjamateriaalia. Jonkinlaiset minimimitat yhden tai kahden berberinskinkin terraariolle ovat esim. 100 x 50 x 50 cm, mutta isompi on vielä parempi. Liian korkeaa terraariota ei kuitenkaan kannata hankkia, sillä kömpelönä kiipeilijänä berberi saattaa vahingoittaa itsensä, jos se onnistuu pääsemään terraarion yläosaan asti esim. sisustuksena käytettäviä somisteita myöten kiipeämällä. Skinkit eivät kiipeile lasia pitkin.

Berberinskinkin voi majoittaa samaan terraarioon lajikumppanin kanssa; niitä voidaan pitää ns. haaremissa, jossa on yksi koiras ja useampia naaraita tai useampia naaraita yhdessä. Pareittain pidettynä uros voi ahdistella ja stressata naarasta jatkuvilla paritteluyrityksillään ja naaras voi menehtyä uupumukseen. Myös naaraat voivat nahistella keskenään. Jos kuitenkin asutat useita skinkkejä samaan, pidä vain suunnilleen samankokoisia yksilöitä samassa terraariossa ja tarkkaile, että jokainen skinkki saa ruokaa, eivätkä ne tappele. Älä koskaan sijoita samaan terraarioon kahta koirasta, sillä ne todennäköisesti ottavat verisesti yhteen. Koska suljetussa tilassa heikompi koiras ei pääse poistumaan vahvemman reviiriltä, voivat tappelut jatkua niin kauan, että heikompi yksilö kuolee. Huolehdi, että terraario on ehdottoman pakovarma ja siinä on riittävä ilmanvaihto. Varmista terraarion riittävä koko jo ostotilanteessa Faunattaren henkilökunnalta.

TERRAARION SISUSTUS

Luonnossa berberinskinkit asuttavat karuja kallioseutuja, aroja ja aavikoita, terraarion sisustuksessa kannattaakin pyrkiä jäljittelemään juuri eläimen luonnollista elinympäristöä, sillä yksi terraarioeläinten omistamisen parhaista puolista on juuri kauniit, luonnonmukaisesti sisustetut terraariot, jotka tuovat palan luontoa kotiisi. Huolellisesti sisustettu terraario miellyttääkin paitsi omaa silmääsi, on myös liskolle miellyttävä ja turvallinen paikka elää. Kauniiseen sisustukseen panostaminen kannattaa, näin terraariota on mukava katsella myös silloin, kun skinkki ei ole näkyvillä.

Terraarion pohjamateriaaliksi luonnollisin on hienojakoinen hiekka, jota tulee olla vähintään 10-15cm, jotta skinkin voivat kaivautua siihen kokonaan. Sekaan voi laittaa lannoittamatonta turvetta, kaarnahaketta tai multaa, mutta pelkkä hiekka on suositeltavin. Hiekka on helppo pitää puhtaana siivilöimällä sitä esim. kissanhiekkalapiolla säännöllisesti. Aika ajoin hiekka vaihdetaan uuteen ja terraarion pohja pestään huolellisesti.

Skinkkiterraarioon laitetaan luolia, kiviä, oksia ja kasveja antamaan skinkeille lisäpiiloja. Terraarioon tulee myös laittaa piilopaikkoja, jonne skinkki voi halutessaan vetäytyä. Piilopaikoiksi sopivat esimerkiksi korkkikaarnatunnelit ja lemmikkieläinliikkeissä myytävät valmiit piilot.

Mahdolliset kivirakennelmat tulee tehdä turvallisiksi liskoille,

Faunatar Faunatar Faunatar Faunatar Faunatar Faunatar Faunatar Faunatar Faunatar

sillä liskot voivat romauttaa huterat kivikasat helposti ja jäädä niiden alle puristuksiin. Laita raskaat kivet suoraan pohjalasin päälle, jotta liskot eivät ryömi niiden alle. Akvaariosilikonia käyttäen voitkin liimata kivistä tukevia, luonnollisen näköisiä rakennelmia, jolloin liskot voivat nukkua kivien alla ja paistatella päivää niiden päällä.
Sisustukseen voit käyttää myrkyttömiä oikeita kasveja, mutta liskot saattavat rutata ne rikki. Tekokasvit ovat kestävämpiä. Terraarioon ei tule laittaa aitoja kaktuksia tai muita teräviä tai piikkikäitä kasveja, sillä liskot voivat vahingoittaa itsensä niihin. Mikäli mielit kuitenkin kaktuksia terraarioon, useiden lemmikkieläinliikkeiden valikoimasta löytyy erilaisia tekokaktuksia.

OLOSUHTEET

Berberinskinkit saavat luonnossakin jonkin verran auringonvaloa myös piiloihinsa, siksi terraarioon tuleekin sijoittaa vähintään 2% UVB:ta sisältävä UVB-loisteputki, joita myydään lemmikkieläinliikkeissä. UVB -säteily on liskoille tärkeää, sillä sen avulla ne pystyvät kehittämään elimistössään D3-vitamiinia, joka vaikuttaa kalsiumin imeytymiseen niiden elimistöön. Kalsium vaikuttaa mm. luuston kehittymiseen, aineenvaihduntaan ja mahdolliseen munintaan. Valon avulla lisko pystyy myös erottamaan eri vuorokaudenajat toisistaan.

Huomaa, että UV-säteet eivät tule lasin läpi, joten lamppu sijoitetaan joko terraarion sisäpuolelle tai esim. verkkokaton päälle. UVB-putki vaihdetaan uuteen 6-12kk välein valmistajan ohjeen mukaan, sillä niiden UVB-teho heikkenee käytön myötä.

Terraarion peruslämpötilaksi sopii noin 24-27 astetta. Kuten kaikki matelijat, berberinskinkkikin kaipaa terraarioonsa lämmittelyalueen voidakseen säädellä ruumiinlämpöään. Terraarion toiseen päätyyn tehdään lämmittelyalue, jossa lämpö saa kohota 38-42 asteeseen. Lämmönlähteeksi sopii hehku-lamppuspotti tai lämpömatto, joka sijoitetaan siten, etteivät skinkit pääse siihen itseään polttamaan. Tarkkaile lämpötiloja lämpömittarin avulla säännöllisesti.

Yöksi terraarion valaistus ja lämmitys sammutetaan. Kesäisin sopiva päivän pituus on 12-14 tuntia, talvisin 6-8 tuntia.
Koska berberinskinkit ovat kotoisin kuivilta seuduilta, tulee terraarion sumuttelussa olla maltillinen. Monesti terraariota ei tarvitse sumutella lainkaan, liian korkea ilmankosteus on vain haitaksi.

Skinkit juovat harvoin, mutta terraariossa on silti oltava vesikuppi. Skinkit eivät kylve vesiastiassa, joten kuppi voi olla suhteellisen pieni. Ison vesiastian laittaminen terraarioon nostaa terraarion ilmankosteutta, joka ei ole suositeltavaa.

RAVINTO

Berberinskinkki syö pääasiassa hyönteisiä, mutta lisäravintona sille voidaan tarjota mm. hedelmiä, kukintoja ja vihanneksia.

Hyönteisiä tulisi tarjota monipuolisesti. Yleisimmät lemmikkieläinliikkeissä myytävät hyönteislajit ovat jauhomato, jättijauhomato, erilaiset sirkat, torakat ja erilaiset toukat. Hyönteiset tarjotaan skinkeille elävänä. Kesäisin kannattaa kerätä ulkoa kaikki mahdollinen, skinkille sopiva ravinto kuten etanat, perhoset, hämähäkit, madot ja toukat. Mitä monipuolisempaa ruoka on, sen parempi.

Kasvaville poikasille kalkkijauhetta annetaan mieluiten vähintään joka toisella ruokintakerralla ja vitamiinijauhetta kerranpari viikossa, aikuisille eläimille harvemmin riittää.

Terraariossa voidaan pitää jatkuvasti esillä pientä kuppia, jossa on kalkkijauhetta, skinkit nuoleskelevat sitä mielellään.

LISÄÄNTYMINEN

Sukupuolten tunnistus ei välttämättä ole helppoa, mutta joitain ulkoisia eroja toki on. Uros on kookkaampi, sen pää on leveämpi, leuat jykevämmät ja väritys yleensä voimakkaampi kuin naaraalla. Uroksen hännänty-vessä saattaa olla havaittavissa sisäänvedetyn paritteluelimen, hemipeniksen aiheuttamat pullistumat.
Berberisnkinkki ei tarvitse talvilepoa lisääntyäkseen. Toisaalta talvilevolla uskotaan olevan myönteinen vaikutus eläinten hedelmällisyyteen. Välttämätöntä se ei siis kuitenkaan ole.
Talvilepo aloitetaan lokakuussa laskemalla terraarion lämpötilaa ja valaistusaikaa pikkuhiljaa, kunnes päivän pituus on enää noin 6 tuntia. Talvikauden aikana terraariota voidaan myös kevyesti sumutella vedellä. Talvikauden aikana liskot ruokitaan vain kerran viikossa.

Terraarion vuorokautta aletaan pidentämään helmikuussa, kunnes vuorokausi on jälleen 12-14 tuntia.

Berberinskinkkien luonnollinen lisääntymiskausi alkaa huhti-toukokuussa. Noin 4-6 viikkoa parittelusta naaras munii 1-5 kpl vaaleita, ovaalin muotoisia, pehmeäkuorisia munia. Munat haudotaan vermikuliitti-vesi-seoksessa erillisessä haudonta-astiassa noin 28-30 asteessa. Haudonta-aika on 7-10 viikkoa.

Kuoriutuessaan poikaset ovat noin 12 cm pituisia. Poikaset luovat ensimmäisen kerran nahkansa ollessaan noin 4 vuorokauden ikäisiä ja aloittavat tämän jälkeen syömisen. Poikaset hoidetaan kuten aikuisetkin.

Huomioithan että tämä lisääntymisohje on tiivistetty, joten tutustu huolellisesti lajin lisäännyttämiseen jo etukäteen.

MUUTA HUOMIOITAVAA

Toisin kuin nisäkkäät eivät matelijat odota hoitajaltaan yhteisiä seurusteluhetkiä. Liiallinen käsittely saattaa pahimmassa tapauksessa aiheuttaa niille stressiä, josta saattaa seurata ruokahaluttomuutta ja muita ongelmia. Jos lisko lakkaa pitkäksi aikaa syömästä, käyttäytyy oudosti tai on sairaan oloinen, ota yhteyttä matelijoihin perehtyneeseen eläinlääkäriin. Yllättävien tilanteiden varalle on hyvä selvittää jo etukäteen, mistä löydät matelijoiden hoitoon perehtyneen eläinlääkärin.

Huolehdi hygieniasta, monet matelijat saattavat kantaa luonnollisena suolistobakteerinaan salmonellabakteeria.

Teksti ja kuvat © Faunatar-ketju. Ohjeen jakaminen ja kopiointi sallittu ainoastaan Faunatar-ketjun myymälöille.

Faunatar
www.faunatar.fi